

מסכת גיטין

ז ע"ב

[א] גם' מימינו לモרחה הדרך טהורה כו' – בצל'. בן הוא ני' תוספתא ובירושלמי. וע"כ ט"ס בגמ' כי עכו וכזיב במערבו הן.

כ ע"א

[א] גם' הא בעין שמו ושם ולייכא כו' – בצל'.

אור אליו

היכן, עד ציב" – כן צריך לומר. וכן הוא הגירמא בתומפתא (אהלות ית, יד): "ההולך מעכו לציב, מימינו לモרחה הדרך – טהורה משום ארץ העמים, וחייב במעשה ובשביעית, עד שתודע שהיא פטורה. משמאלו למערב הדרך – טמאה משום ארץ העמים, ופטורה מן המעשר ושביעית, עד שתודע שהיא חiybat, עד ציב". וכן הוא בירושלמי (שביעיתו, א): "המהלך מעכו לציב, מימינו לモרחה הדרך – טהורה משום ארץ העמים, וחיבת במעשרות ושביעית, עד שתודע לך שהיא פטורה. משמאלו למערב הדרך – טמאה משום ארץ העמים, ופטורה מן המעשרות ומן השביעית, עד שתודע לך שהיא מגיע לציב". ועל ברחד טעת סופר בגמ' בבבלי, כי עכו וציב במערבו של ארץ ישראל הן¹. ולכן, כשהולך מכיוון דרום לכיוון צפון, מעכו לציב, מצד ימינו לモרחה הוא ארץ ישראל, מהילא הדרך טהורה, ומצד שמאלו למערב הוא ארץ ישראל, וממילא הדרך טהורה, וממילא הדרך טמאה.

[א] בגמ': "וכי תימא, ליחוש דילמא אקדים ויהב ליה זוזא לספרא מעירא, הא בעין שינה שמו ושם שם עירו ושם עירה וליכא", כך היא הגרסה שלפנינו בגמ'. והנה תיבת "שינה" אין לה כאן מובן כלל, שהרי

מצאנו (נדירים ל ע"א): "הנודר מירדי הים מותר ביושבי היבשה, מישובי היבשה אסור מירדי הים, שירדי הים בכל יושבי היבשה. לאقالו שהולכין מעכו ליפו, אלא במאי שדרכו לפרש".

[א] בגמ': "למיירה דעתו לצפונה הארץ ישראל קיימת. ורמינהו, היה מהלך מעכו לציב, מימינו לモרחה הדרך – טמאה משום ארץ העמים, ופטורה מן המעשר ומן השביעית, עד שיודע לך שהיא חיבת. משמאלו למערב הדרך – טהורה משום ארץ העמים, וחיבת במעשה ובשביעית, עד שיודע לך שהיא פטורה. עד ציב. רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר משום אביו, עד לבלבו. אמר אביי, רצואה נפקא", כך היא הגרסה שלפנינו בגמ'¹. ולפי גירסה זו, עכו וציב נמצאות בצפון מזרח של ארץ ישראל. וכך אם כשהולך מעכו לציב, מצד ימינו הוא מזרחה ושם ארץ העמים, ומצד שמאלו הוא מערב, ושם הוא ארץ ישראל, על כרחן שהוא הולך מכיוון דרום לכיוון צפון. ומה זה רצתה הגמ' להביא ראייה שעכו לא הייתה בסוף צפונה של ארץ ישראל, שהיא היא הייתה דרומית לציב.

אמנם לדעת רבינו הגרסה בגמ' היא: "ורמינהו, היה מהלך מעכו לציב, מימינו לモרחה הדרך – טהורה משום ארץ העמים, ופטורה מן המעשר ומן השביעית, עד שיודע לך שאתה חיבת. משמאלו למערב הדרך – טמאה משום ארץ העמים, וחיבת במעשה ובשביעית, עד שיודע לך שאתה פטורה. עד

1. וכן הוא בכתב"י מנין 95 ווטיקן 127 ועוד.
2. שעכו היא עיר נמל ביום התיכון, כמו שכותב (יום לח ע"א): "כיוון שהגיע לנמלה של עכו הייתה מבצת וווצאה מתחת דופן הספרינה". וכן עוד